

MYSTERIE VAN ISRAËL

© 1985, 2003, 2005, 2007, 2020 PHILADELPHIA CHURCH OF GOD, ALL RIGHTS RESERVED
© 2024 FILADELFIA KERK VAN GOD, NEDERLANDS AFGELEID WERK, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN

Mysterie van Israël

Van *Mysterie der Eeuwen*, Hoofdstuk Vijf

DOOR HERBERT W. ARMSTRONG

IS HET U OIT OPGEVALLEN ALS IETS ZEER ONGEWOONS dat de grote God de oude natie Israël heeft opgericht om Zijn *uitverkoren* volk te zijn?

Let eens op deze ogenschijnlijk paradoxale feiten:

God zegt dat Hij geen aanzien des persoons heeft. Heeft Hij dan wel „aanzien des volks”? Heeft Hij een *gunsteling*?

Heeft u zich ooit gerealiseerd dat God aan Zijn uitverkoren volk behoud heeft ontzegd—alleen hun profeten uitgezonderd? Dat het uitverkoren volk slechts materiële en nationale beloften ontving—dat Gods Heilige Geest ontoegankelijk voor hen was?

Heeft u ooit opgemerkt dat de Bijbel het boek van Israël is en alleen dat ene volk Israël betreft? En dat andere volken alleen worden genoemd als en wanneer zij met Israël in contact kwamen?

En hier is nog een schokkend feit, bijna geheel onbekend bij het Christendom, zelfs bij het Judaïsme en opgetekend noch begrepen door historici! Het noordelijke koninkrijk Israël was *niet Joods!* De eerste plaats in de Bijbel waar het woord Joden voorkomt is in 2 Koningen 16:6 (SV), waar de natie Israël in een verbond met Syrië oorlog voerde tegen de Joden!

De waarlijk verbazingwekkende waarheid over Israël vormt een mysterie dat totaal onbekend is bij alle godsdiensten, inclusief het Christendom en zelfs het Judaïsme!

Het is inderdaad waar dat het volk Israël Gods uitverkoren volk was. Maar laten wij goed begrijpen: zij werden niet uitverkoren als „lievelingetje van de meester” en evenmin voor bijzondere gunsten. Zij werden gekozen voor een speciaal *DOEL in voorbereiding op de uiteindelijke vestiging van het Koninkrijk van God!*

Het is een intrigerend verhaal! Het antwoord op de titel van dit hoofdstuk: „Het Mysterie van Israël”, heeft grote betekenis in Gods *PLAN* voor alle volken! Zonder deze essentiële kennis kan men het ware doel en het ongelooflijke potentieel van de mens niet begrijpen.

Een verheven meesterplan

De Schepper-God is bezig *Zichzelf* in en door de mens te reproduceren! Gods uiteindelijke transcendente *DOEL* is onbeschrijflijk adembenemend. De oprichting van het oude volk Israël is een integraal deel van Gods verheven meesterplan.

Zeven generaties na de Zondvloed vond de Eeuwige iemand die Hem zou gehoorzamen. Zijn naam was Abram.

Hij woonde in Haran, in Mesopotamië. Deze man moest een type van God de Vader worden. Uit hem zou het volk Israël voortkomen. Door middel van dit volk verwekte God Zijn profeten en te zijner tijd Gods eigen Zoon, Jezus Christus.

Man der bestemming

Abram, zoals hij oorspronkelijk heette, was niet bezig God te zoeken. Maar God besloot Abram te roepen en te beproeven. Deze oude patriarch wordt later in de Bijbel de vader van de gelovigen genoemd. God riep hem met een zeer bijzonder doel. Dit doel was niet „hem behoud te geven” of „hem in de hemel te krijgen”. God riep hem omdat Hij in deze man de potentiële vermogens van gehoorzaamheid aan God en van leiderschap had gezien. God riep hem om hem voor te bereiden op een speciale dienst en op uiteindelijk een hoge positie in het koninkrijk van God, de komende wereld van morgen. Ik citeer nu uit een boek dat ik meer dan 50 jaar geleden heb geschreven. *De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de Profetieën*, vanaf pagina 16:

God gebood deze persoon, Abram: „Ga uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal: Ik zal u tot een groot volk maken” (Genesis 12:1-2).

Dit was een gebod, bestaande uit een voorwaarde en een *BELOFTE*, aangenomen dat aan de voorwaarde van gehoorzaamheid werd voldaan.

En zoals God de hele wereld met één man was begonnen, zo begon Hij nu Zijn eigen uitverkoren natie in de wereld met één enkele man: Abraham. Zoals de wereld, die ver van God en de zegeningen van Gods heerschappij was afgedwaald, was begonnen met één man die tegen God rebelleerde en Zijn gezag verwierp, zo begon God Zijn eigen fysieke natie, waaruit het Koninkrijk van God moet worden geboren, met één man die God zonder vragen gehoorzaamde en Zijn goddelijke heerschappij aanvaardde.

Begon Abram te argumenteren en te redeneren? Zei hij: „Laten wij hier eerst eens even over praten; hier ben ik in Babylon, in het hart van de zakenwereld, van de maatschappij en het amusement. Waarom kunt U mij niet net zo goed hier die belofte geven, waar alles plezierig en aantrekkelijk is? Waarom moet ik dit alles achterlaten en naar dat ongeciviliseerde land gaan?”

Begon Abram uitvluchten te zoeken? Verzette hij zich en begon hij te argumenteren en in opstand te komen?

Zeer beslist niet!

De geïnspireerde bijbeltekst zegt eenvoudig: „Toen ging Abram.” Geen argumentatie met God. Geen menselijk geredeneer dat God het allemaal verkeerd zag. Geen dwaze vragen als: „Waarom moet ik hier weg”; „Kan ik niet doen wat ik wil?” Hij zei niet: „Goed, maar hier is mijn mening.”

„Toenging Abram.” Eenvoudige, vanzelfsprekende gehoorzaamheid!

Opnieuw zien wij hier het principe van tweeledigheid. Abram bevond zich midden in het centrum van de zich ontwikkelende beschaving van deze wereld. Vergeet niet dat het een wereld in gijzeling was, een wereld die zich naar het patroon van Satan ontwikkelde. God had Abram gekozen om de aartsvader van Zijn volk Israël, de vergadering of Kerk van het Oude Testament, te worden. Het principe van tweeledigheid is geheel verweven met de werkzaamheden van God bij het vervullen van Zijn grote plan door middel van de mensheid op aarde. Er was de fysieke vergadering van Israël onder het Oude Testament en de geestelijke Kerk van God onder het Nieuwe Testament. Het woord *kerk* is in het oorspronkelijk in het Grieks geschreven Nieuwe Testament *ekklesia*, hetgeen betekent (een vergadering van) uitgeroepen.

Zoals het Israël van het Oude Testament de fysieke voorloper en het type van de Kerk van het Nieuwe Testament was, zo riep God nu de stamvader van het volk Israël uit Satans wereld. Later beschouwde Abraham zich als een vreemdeling en pelgrim op aarde. Dit was niet zijn wereld: „In dat geloof zijn deze allen gestorven, zonder de beloften verkregen te hebben; slechts uit de verte hebben zij die gezien en begroet, en zij hebben beleden, dat zij vreemdelingen en bijwoners waren op aarde. Want wie zulke dingen zeggen, geven te kennen, dat zij een vaderland [een andere beschaving] zoeken. En als zij gedachtig waren aan het vaderland, dat zij verlaten hadden, zouden zij gelegenheid gehad hebben terug te keren: maar nu verlangen zij naar een beter, dat is een hemels, vaderland. Daarom schaamt God Zich voor hen niet hun God te heten, want Hij had hun een stad bereid” (Hebreeën 11:13-16). Zij zochten een beter land, een hemels land, het koninkrijk van God dat de gehele aarde zal vullen.

En God vestigde deze man [Abram], wiens naam Hij later in Abraham veranderde, als de *stamvader* van Zijn volk *Israël*! Alle beloften van God werden aan Abraham en zijn afstammelingen gedaan. En wij moeten als Abraham worden en door Christus een van zijn kinderen, als wij de beloften van eeuwig leven in Gods Koninkrijk willen beërven.

Over Zijn uitverkoren fysieke natie Israël zei de Eeuwige: „Dit volk heb Ik Mij geformeerd, zij zullen Mijn lof vertellen” (Jesaja 43:21—SV). Deze profetie moet nog en zal nu spoedig worden vervuld!

Tweeledige beloften aan Abraham

Weinig mensen weten het, maar door Gods hele plan om Zijn doel hier op aarde te realiseren loopt een tweeledigheid.

Er was de eerste Adam, fysiek en vleeselijk, en er is Christus, de tweede Adam, geestelijk en goddelijk. Er was het Oude Verbond, een puur materieel en tijdelijk verbond; en er is het Nieuwe Verbond, dat geestelijk en eeuwig is. God schiep de mens als een sterfelijk, fysiek wezen, dat uit het stof van de grond komt en deel heeft aan het rijk der mensen; maar door middel van Christus kan hij uit God worden verwekt om zo onsterfelijk, geestelijk te worden en deel te hebben aan het Koninkrijk van God.

Op dezelfde manier waren de beloften die God aan Abraham deed tweeledig: enerzijds puur materieel en nationaal, anderzijds geestelijk en individueel. De geestelijke beloften van de Messias, en van behoud door Hem, is zelfs bij de meest oppervlakkige bijbelkenners welbekend. Zij weten dat God aan Abraham de geestelijke belofte deed dat Christus als afstammeling van Abraham zou worden geboren—en dat door Christus behoud tot ons komt. Maar—en dit zal wel ongeloofwaardig klinken, al is het waar—bijna niemand weet wat dit behoud is; wat de beloften van behoud zijn die wij door middel van Christus kunnen ontvangen; hoe wij die kunnen ontvangen, en wanneer—hoe ongelooflijk dit ook klinkt! Deze waarheid hoort echter in een ander boek thuis.

Wat voor het thema van dit boek essentieel is, is het feit dat God aan Abraham ook nog een heel andere, een uiterst verbazingwekkende nationale en materiële belofte deed, een belofte die vrijwel totaal over het hoofd is gezien.

Let nu nog eens op de manier waarop God in eerste instantie Abraham riep, en op de *tweeledige* aard van Zijn beloften: „De Here nu zeide tot Abram: Ga uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal: Ik zal u tot EEN GROOT VOLK maken...en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden” (Genesis 12:1-3).

Let dus op de tweeledigheid van de belofte: 1) „Ik zal u tot EEN GROOT VOLK maken...”—de nationale, materiële belofte dat zijn fysiek geboren kinderen een groot volk zouden worden: een belofte van NAGESLACHT; 2) „...en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden”: de geestelijke belofte van GENADE. Deze laatste belofte wordt herhaald in Genesis 22:18: En met uw nageslacht [in uw zaad—SV] zullen alle volken der aarde gezegend worden.” Het hier genoemde „nageslacht” verwijst naar Christus, zoals Galaten 3:8 en 16 duidelijk bevestigen.

Dit is precies waar degenen die beweren “Christen” te zijn - en hun leraren - in dwaling en bijbelblindheid zijn vervallen. Zij merken de tweeledigheid van de belofte die God aan Abraham

deed niet op. Zij erkennen alleen de Messiaanse belofte van geestelijk behoud door middel van het „ene zaad”, Christus. Zij zingen gezangen over de beloften ten onrechte in de mening verkerend dat de beloften eruit bestaan dat wij bij de dood naar de hemel gaan.

Dit is een kernpunt. Dit is het punt waar belijdende „Christenen” en hun leraren uit het spoor van de waarheid raken, het spoor dat hen naar de ontbrekende sleutel tot de profetieën zou leiden. Hun ontgaat het feit dat God aan Abraham beloften deed van zowel fysiek NAGESLACHT als van geestelijke GENADE.

Het ondubbelzinnige feit dat de belofte van „een groot volk” alleen naar het nageslacht verwijst—niet naar het nageslacht van het „ene zaad” van Galaten 3:16, dat Jezus Christus was, de Zoon van Abraham en de Zoon van God, maar naar het veelvoudige zaad van natuurlijke, fysieke geboorte—wordt verder vastgesteld als God later Zijn belofte met meer details herhaalt.

Israël wordt tot vele volken

Laten wij deze beloften begrijpen!

„Toen Abram negenennegentig jaar oud was, verscheen de Here aan Abram en zeide tot hem: Ik ben God, de Almachtige, wandel voor mijn aangezicht, en wees onberispelijk; Ik zal Mijn verbond tussen Mij en u stellen, en u uitermate talrijk maken...gij zult de vader van EEN MENIGTE VOLKEN worden; en gij zult niet meer Abram genoemd worden, maar uw naam zal zijn Abraham, omdat Ik u tot een vader van EEN MENIGTE VOLKEN gesteld heb” (Genesis 17:1-5).

Merk op dat de belofte nu wordt gedaan op voorwaarde dat Abraham gehoorzaam is en een onberispelijk leven leidt. Merk ook op dat het „grote volk” nu wordt tot *vele* volken, meer dan één volk. Dit kan geen betrekking hebben op het „ene zaad”, Christus. De volgende verzen bewijzen dit.

„Ik zal u uitermate vruchtbaar maken: Ik zal u tot volken maken en er zullen koningen [meer dan één] uit u voortkomen” (vs. 6). Let erop dat deze volken en koningen uit Abraham zullen voortkomen: fysieke voortplanting - meervoudig zaad, niet slechts één afstammeling (Christus) door wie verspreide individuen door geestelijke verwekking kinderen van Abraham kunnen worden (Galaten 3:29). De verspreid wonende, individuele Christenen vormen geen VOLKEN. Weliswaar wordt er van de Kerk gezegd dat zij „een koninklijk priesterschap, een heilige natie” is (1 Petrus 2:9), maar Christus’ Kerk is niet verdeeld in „een menigte volken” of naties. Dit gaat over fysiek nageslacht, niet over genade. „Ik zal mijn

verbond oprichten tussen Mij en u en uw nageslacht in hun geslachten...” (Genesis 17:7) Het „nageslacht” is meervoudig: „in hun geslachten”. „Ik zal aan u en uw nageslacht na u het land waar u vreemdeling bent, heel het land Kanaän [Palestina], als eeuwig bezit geven. Ik zal hun tot een God zijn.” (vs. 8). Let er goed op dat het land—materieel bezit—wordt beloofd aan het meervoudige zaad of nageslacht, en dat Hij „hun”, niet „Hem”, tot een God zal zijn. Het meervoudige „hun” wordt opnieuw in vers 9 gebruikt: „en uw nageslacht, in hun geslachten”.

Maar laten wij nu deze BELOFTE eens nauwkeurig onderzoeken!

De toekomst van grote volken steunt op de beloften die de eeuwige Schepper aan Abraham heeft gedaan. De enige hoop op een leven na de dood is voor iedereen—ongeacht ras, huidkleur of geloof van het geestelijke stadium van deze beloften aan Abraham afhankelijk, de belofte van genade door middel van het „ene zaad”, Christus, de Messias!

Hoeveel land—hoe groot de volken?

Dit zijn geen terloopse, toevallige, onbelangrijke beloften. Ze zijn fundamenteel: het fundament voor de grondvesting van de grootste wereldmachten; het fundament voor ieders persoonlijke, geestelijke behoud, voor ieders hoop op eeuwig leven. Dit zijn overweldigende beloften. De toekomst van de mensheid is er, door de Schepper-God, op gebaseerd.

Jezus Christus kwam „om de beloften, aan de vaderen [Abraham, Izaäk en Jacob] gedaan, te bevestigen” (Romeinen 15:8). Dezelfde beloften werden dus opnieuw aan Izaäk, Abrahams zoon en aan Jacob, de zoon van Izaäk gedaan.

Na 430 jaar verwekte God Zijn natie Israël, de nakomelingen van Abraham, Izaäk en Jacob, wiens naam door God werd veranderd in Israël.

Om dit volk uit de Egyptische slavernij en naar het Beloofde Land te leiden riep God Mozes. Mozes was niet op zoek naar God. Maar God had ervoor gezorgd dat Mozes specifiek voor deze opdracht werd opgeleid door hem in het paleis van de Egyptische farao als prins te laten opvoeden. Dus ook hier riep God Mozes, nadat hij speciaal tot leider was opgeleid, uit de wereld om de nakomelingen van Abraham, Izaäk en Jacob uit de Egyptische slavernij te leiden.

Huwelijk tussen verschillende rassen verboden

Nu komen wij opnieuw bij de vraag: WAAROM heeft God juist dit volk verheven als „het uitverkoren volk”? MET WELK DOEL, als God Zijn Heilige Geest voor hen nooit toegankelijk heeft gemaakt?

Eén punt is hier belangrijk. Het is waarschijnlijk dat deze mensen allemaal, of bijna allemaal, van het blanke ras waren, ongewijzigd sinds de schepping.

Nadat Jacob en Zijn zonen met hun gezinnen op aandringen van Jozef in Egypte waren gekomen, werden zij in het gebied van Gosen gehouden—geografisch van de belangrijkste bevolkingscentra van Egypte afgescheiden.

Laten we in dit verband nog even naar Abraham teruggaan. Hij voorkwam dat zijn zoon Izaäk, die uit Sara was geboren, een gemengd huwelijk aanging met iemand van het Kanaänitische volk dat destijds in het land verbleef. Hij zond zijn belangrijkste dienstknecht naar zijn eigen familie in Mesopotamië om een vrouw voor Izaäk te vinden. Abraham zei: „Gij [zult] voor mijn zoon geen vrouw...nemen uit de dochters der Kanaänieten, in wier midden ik woon” (Genesis 4:3).

In de daaropvolgende generatie huwde Jacob Lea en Rachel, dochters van Laban, een neef van Abraham, die woonde in het land van Haran, de broer van Abraham. De gehele gemeenschap van Haran, waar Laban woonde, was van hetzelfde voorgeslacht als Abraham.

Jacob had zes zonen van Lea en twee van Rachel, allen van dezelfde oorspronkelijke afkomst. Verder twee van de dienstmaagd van Rachel en twee van die van Lea; in het totaal 12 zonen. Ook de dienstmaagden van Lea en Rachel waren zonder twijfel van zuiver Hebreeuwse afkomst. Deze 12 werden de stamvaders van de 12 stammen van het volk Israël.

God leidde Mozes op vanaf zijn geboorte en riep hem, met Aäron zijn broer als woordvoerder. (Mozes stotterde.)

In de plagen die God tegen Egypte uitvaardigde, keerde God de Egyptische goden en voorwerpen van aanbidding tegen de Egyptenaren om hun te laten zien dat dit geen goden waren. Ook de plagen kwamen in LIEFDE voor de Egyptenaren.

De laatste plaag volgde na het offer van het Pascha op de 14^e dag van de eerste maand van Gods heilige kalender, die in de lente begint. De Israëlieten trokken uit Egypte gedurende het nachtgedeelte van de 15^e. Zij kwamen bij de Rode Zee. Ondertussen was farao echter van gedachten veranderd en achtervolgde hen met zijn leger.

De Israëlieten hadden de Rode Zee bereikt en moesten plotseling halt houden. Een brug was er niet. Met hun vrouwen en hun kinderen was het te ver om te zwemmen. Achter hen kwam het leger van de farao snel naderbij. Er was niets wat zij konden doen. Zij stonden stil—MACHTELOOS! Op dat punt moesten zij op GOD vertrouwen!

In Egypte had God door een reeks bovennatuurlijke plagen hun bevrijding uit de slavernij teweeggebracht. Nu zorgde God ervoor dat het water van de Rode Zee terugvloeide en aan beide zijden een MUUR van water vormde, met een breed pad op de droge zeebodem ertussen.

De Israëlieten gingen erdoor. Aan de overkant keken zij om en zagen de Egyptenaren het pad op de zeebodem betreden. Toen alle Egyptenaren zich tussen de muren van

water bevonden, liet God het water terugvloeien, waardoor het hele Egyptische leger verdronk.

Verbroken beloften

Na verloop van tijd sloegen de Israëlieten aan de voet van de berg Sinai hun tenten op.

God maakte hen niet tot Zijn natie, onder Zijn theocratische bestuur, zonder hun instemming.

Door Mozes deed God hun Zijn voorstel. Als zij de wetten van ZIJN REGERING zouden gehoorzamen, zou Hij hen zegenen en hen tot de welvarendste en machtigste natie maken. Gods geboorterechtsbeloften waren echter van nationale en materiële aard—geen geestelijk behoud.

De mensen stemden ermee in. Aldus werden zij Gods uitverkoren volk. MAAR MET WELK DOEL?

Dit weten wij: Gods plan met hen stond in nauw verband met de *voorbereiding van het uiteindelijke KONINKRIJK VAN GOD*—wanneer GODS REGERING over de hele aarde zal worden hersteld, en geestelijk behoud zal worden aangeboden aan IEDEREEN!

Ongetwijfeld was één reden het behoud van de oorspronkelijke fysieke stam van Sems nakomelingen. Maar er was veel meer.

De volken ontwikkelden kennis. Na Adams rebellie was de mensheid beperkt tot het verwerven van fysieke en materiële kennis.

Net als de ontwikkelde en geleerde mensen van vandaag zeiden zij echter: „Geef ons voldoende kennis en wij zullen alle problemen oplossen en alle kwalen uitroeien—wij zullen een Utopia scheppen!”

Tot aan die tijd was de mensheid kennis en vervulling van geestelijke zaken van God ontzegd. God besloot hun nu kennis van Zijn wet te geven—van Zijn soort regering, van *Zijn levenswijze*! Hij was van plan aan de wereld te bewijzen dat zonder Zijn Heilige Geest hun verstand niet in staat was deze kennis van de WARE LEVENSWIJZE te ontvangen of te gebruiken. Hij was van plan hen aan te tonen dat het verstand van de MENS, met zijn ene geest, en zonder dat Gods Heilige Geest daaraan wordt toegevoegd, geen geestelijk inzicht kan hebben, niet de menselijke problemen kan oplossen, het kwaad dat de mensheid teisterde niet kon genezen. Het volk Israël zou Gods proefkonijn zijn om dit feit te bewijzen. God had een volk uitgekozen van een bijna volmaakte afkomst. Bovendien bezat het de uitstekende erfelijkheid van Abraham, Izaäk en Jacob (Israël).

God sloot dus een verbond met hen waarbij Hij hen tot ZIJN VOLK maakte. Dit verbond stelde tevens een HUWELIJKSVERBOND voor, waarbij Israël als de bruid trouw belooft aan haar echtgenoot: GOD. Het was het fysieke type van het nog toekomstige geestelijke NIEUWE VERBOND.

En wat bewees dit?

Israëls erfelijkheid en milieu

Hier hadden we een volk van bijna zuivere fysieke afkomst en het nageslacht van Abraham, Izaäk en Israël dat God

geloofde. Twee elementen maken een mens tot wat hij in het leven wordt: erfelijkheid en milieu. Erfelijkheid behelst wat men door geboorte erft op gebieden als gezondheid, intelligentie en karakterneigingen. Milieu omvat alle externe invloeden en onafhankelijke beslissingen, hetzij goed of kwaad.

Erfelijkheid—als die van een goede en hoge kwaliteit is—kan iemand een voorsprong geven. Een inspirerende omgeving, opbeurende invloeden en de juiste zelfmotivatie kunnen vooruitgang bevorderen. Een dergelijk milieu kan iemand van minder goede erfelijkheid tot een echt succes in het leven maken.

Daarentegen kunnen een ontmoedigende omgeving, kwade invloeden en misleide zelfmotivatie kunnen iemand met een uitstekende erfelijkheid doen mislukken en een kwaadaardige natuur geven.

God begon Zijn uitverkoren natie—ook al kwam die uit slavernij—met alle natuurlijke voordelen van een superieure erfelijkheid. God haalde hen uit de slavernij en gaf hun een nieuwe en frisse start. Men zou kunnen zeggen dat alles wat hen door God gegeven was in hun voordeel werkte.

Maar waarom? Waarop bereidde God dit volk Israël voor en waarom verhoogde Hij het?

Denk aan het doel waartoe God de mensheid schiepte! GOD IS BEZIG ZICHZELF DOOR MIDDEL VAN DE MENS TE REPRODUCEREN! Hij schept in de MENS Gods eigen volmaakt, heilig, rechtvaardig, goddelijk KARAKTER. En dit moet, op zijn beurt, de REGERING VAN GOD over de gehele aarde *herstellen*. En verder is het Gods doel MILJARDEN GODDELIJKE WEZENS TE SCHEPPEN OM DE SCHEPPING VAN HET ONMETELIJKE ONVOLTOOIDE UNIVERSUM TE VOLTOOIEN! En *daarna*?

God heeft nog niet geopenbaard wat Hij verder voor ogen heeft!

Alles wat God sinds de schepping van de eerste mensen heeft gedaan, was steeds een nieuwe stap in Gods algemene grote PLAN!

Type van het Koninkrijk van God

Het onmiddellijke doel, tot nu toe in de geschiedenis van de mensheid, is het voorbereiden van het KONINKRIJK VAN GOD dat GODS REGERING op de HELE AARDE zal HERSTELLEN!

Het KONINKRIJK VAN GOD is de verwekte en geboren FAMILIE VAN GOD die voor het eerst in werkelijkheid zal verschijnen door een opstanding en ogenblikkelijke verandering bij Christus' wederkomst! En met verwekte en GEBOREN zonen van God bedoel ik zeer nadrukkelijk NIET degenen die zijn verleid tot de gangbare „wedergeboorte”-leer, waarbij iedereen „die belijdt Christus te aanvaarden” nu al, in dit huidige menselijke leven, „wedergeboren” is. Dit is een grote misleiding waarmee Satan de duivel diegenen (de meeste mensen van een zogeheten „Christendom”) heeft BEDROGEN, die een valse bekering hebben „aanvaard”. Zij kunnen heel oprecht zijn maar zij zijn niettemin MISLEID!

En uiteraard weet een misleid iemand niet dat hij misleid is—hij kan volkomen eerlijk zijn! Maar denk nu na! Op welke manier speelt het oudtestamentische volk Israël een rol in de gestaag vorderende voorbereiding van het KONINKRIJK VAN GOD?

Regering in het Koninkrijk van God

In de eerste plaats was Abraham iemand van opmerkelijke vermogens. Ongetwijfeld zullen hij en zijn zonen Izaäk en Israël in de opstanding en het Koninkrijk van God een positie vlak onder Christus bekleden. Het Koninkrijk van God zal een geestelijk koninkrijk zijn dat overal op aarde Kerk en Staat omvat. Waarschijnlijk zullen zij als een team, qua gezag, vlak onder CHRISTUS en boven zowel kerk als staat staan.

Van het volk Israël zal Mozes, die door God werd verwekt als hun leider en wetgever (hoewel God de Vader de oorspronkelijke ware Wetgever is), tijdens het komende millennium naar alle waarschijnlijkheid onder het driemanschap Abraham, Izaäk en Jacob staan, maar hoofd zijn over de nationale regeringen van de wereld. En waarschijnlijk zal Jozua, die Mozes opvolgde, in die positie boven de nationale regeringen van de wereld, de assistent van Mozes zijn.

En het volk Israël als geheel?

Ondanks hun veelbelovende erfelijkheid *faalden* de Israëlieten *er volkomen in zich te kwalificeren*. Toen God hun het voorstel om hen als Zijn natie te formeren voorlegde, antwoordden zij: „Alles wat de Here gesproken heeft, zullen wij doen” (Exodus 19:8). Maar zij braken hun woord totaal en kwamen in opstand.

Zij stonden in een „huwelijksrelatie” met God. Maar later zei God over hen: „Zoals een vrouw ontrouw wordt aan haar vriend, zo zijt gij Mij ontrouw geworden, huis Israëls” (Jeremia 3:20).

Onder Mozes was de natie Israël één ras—zeer weinig interracial huwelijken hadden hun raciale nationaliteit aangetast.

Het Beloofde Land heette toen Kanaän. In het land hadden zich Kanaänieten gevestigd. God had dit land echter aan de nakomelingen van Abraham BELOOFD. Het behoorde niet aan de Kanaänieten of enige andere bevolkingsgroep die zich daar had gevestigd.

Toen God Zijn uit twee miljoen mensen bestaande volk Israël daarheen overbracht, gebood Hij hun door Mozes: „Wanneer gij de Jordaan overtrekt naar het land Kanaän, dan zult gij al de bewoners van het land voor uw aangezicht verdrijven en al hun beeldhouwwerk vernietigen; ook zult gij al hun gegoten beelden vernietigen...Gij zult het land in bezit nemen en daarin wonen, want aan u heb Ik het land gegeven om het in bezit te nemen...Maar indien gij de bewoners van het land voor uw aangezicht niet verdrijft, dan zullen degenen die gij van hen over laat, tot dorens in uw ogen en tot prikkels in uw zijden zijn, en zij zullen u benauwen in het land waarin gij woonachtig zijt” (Numeri 33:51-53, 55).

Raciaal, nationaal en religieus afgezonderd

Het is tijd dat wij DIT BEGRIJPEN!

Deze natie Israël was GODS NATIE. Het was evenwel *een fysieke, geen geestelijke natie*. Niettemin gaf God de Israëlieten ZIJN Kerk, en bovendien een nationale regering en religie. GOD WILDE HEN FYSIEK AFGEZONDERD HOUDEN van andere naties, in zowel nationaal (raciaal) als religieus opzicht.

Voor hen zou het aangaan van huwelijken met mensen van naburige volken twee dingen tot gevolg hebben: Zij zouden zich met andere rassen vermengen en het zou hen tot andere, afgodische religies voeren!

De Israëlieten WAREN GOD ONGEHOORZAAM!

Veel later, na de ballingschap van zowel Israël als Juda zond God een kolonie Joden van de Joodse slavenbevolking in Babylon onder Zerubbabel als gouverneur van de kolonie naar Jeruzalem terug om de tweede Tempel te bouwen.

Tot deze kolonie hoorden de profeten Ezra en Nehemia. Tegen Gods gebod in begonnen de mensen van de kolonie te huwen met Kanaänieten, Hethieten, Ferezieten, Jebusieten en andere volken „waardoor het heilige zaad [van geslachtelijk zuivere afkomst, want de Heilige Geest hadden zij niet] zich vermengd heeft met de volken der landen...” (Ezra 9:2).

De profeet Ezra was VERTOORND! Hij stond op voor de vergadering en zei: „Gij hebt trouwbreuk gepleegd, omdat gij vreemde vrouwen hebt gehuwd; daardoor hebt gij Israëls schuld nog vermeerderd...scheidt u af van de volken des lands en van de vreemde vrouwen” (Ezra 10:10-11).

Jezus werd uit de stam Juda geboren en het was noodzakelijk dat HIJ van de oorspronkelijke genetische stam zou zijn, evenals Noach.

MAAR niettemin, het Oude Verbond met Israël bij Sinaï was een type en voorloper van het NIEUWE VERBOND. Dit zal worden gesloten met de nieuwtestamentische KERK die het geestelijke Israël en Juda is (Jeremia 31:31; Hebreëen 8:6, 10).

Ondertussen was een heel klein aantal mensen in het oudtestamentische Israël God wel gehoorzaam en als Gods profeten werden zij een deel van het *fundament* van de nieuwtestamentische Kerk van God. De Kerk is gebouwd op het stevige FUNDAMENT van de profeten (het Oude Testament) en apostelen (het Nieuwe Testament), terwijl Jezus Christus zelf „de hoeksteen” is (Efeziërs 2:20).

Van de profeten zal Elia waarschijnlijk, onder Christus en Abraham-Izaäk-Israël, het hoofd over de Kerk zijn, wereldwijd. Johannes de Doper zal wellicht onder Elia staan. Er zijn aanwijzingen dat de profeet Daniël hoofd over alle heidense naties zal zijn, onder Mozes en Christus.

Hun rol vervullend ondanks zichzelf

Maar op welke wijze speelde de oude natie Israël een rol bij de voorbereiding van het KONINKRIJK VAN GOD?

Ik heb al opgemerkt dat de intellectuelen en geleerden van deze wereld menen dat de fysieke, zinnelijke MENS, als hij maar voldoende KENNIS heeft, alle problemen kan oplossen.

God liet vele generaties van het oude Israël en Juda met honderden jaren menselijke ervaring BEWIJZEN dat het beste deel van de mensheid zonder Gods Heilige Geest DE MENSELIJKE PROBLEMEN EN HET KWAAD NIET KAN OPLOSSEN!

Gedurende de afgelopen 20 jaar heb ik met vele regeringshoofden in Europa, Azië, Afrika en Zuid-Amerika gesproken. Ik geloof dat in China de communistische regeringshoofden menen dat alle problemen en kwalen zullen worden opgelost zodra het communisme op de hele aarde de macht in handen heeft. Maar vele koningen, keizers, presidenten en eerste ministers met wie ik vertrouwelijk heb gesproken, realiseren zich nu dat de oplossing van de problemen *buiten* het vermogen van de mens ligt. En dit heb ik tot vele leiders van de Volksrepubliek China onomwonden gezegd.

De problemen en het kwaad zijn van een *geestelijke* aard. En zonder Gods Geest kan het vleselijk gezinde denken geen greep krijgen op geestelijke problemen.

De vele jaren en eeuwen van het oude Israël hebben DIT BEWEZEN! Tot aan Israël onthield God de mensheid kennis over de juiste manier van leven. Aan Israël gaf God Zijn geboden en inzettingen, evenals Zijn geestelijke wet. Maar deze volmaakte wetten hebben, zonder Gods Heilige Geest, niet de problemen van het volk opgelost.

God zou *kunnen* zeggen: „Ik ben GOD. Geloof Me maar op Mijn woord.” Maar God gaf het BEWIJS, door Israël, dat de mens ZONDER de Heilige Geest MACHTELOOS is! De Israëlieten hadden zelfs GOD om een beroep op te doen. Maar zij hadden Zijn Geest niet in zich.

Laten wij dit punt benadrukken. Toen de eerste mens, Adam, de boom van het leven afwees en zich de kennis van goed en kwaad toeëigende, beperkte hij zijn macht en vermogen tot goed doen tot het niveau van de menselijke geest. In de natuur van de mens is zowel goed als kwaad. Het goede is een geestelijke eigenschap, geen fysieke of materiële daad. Had Adam van de boom des levens genomen, dan zou de Heilige Geest van God in hem zijn gekomen en zich met zijn geest hebben verbonden, waardoor hij als een zoon van God met God zou zijn verenigd. De Heilige Geest betekent meer dan geestelijke kennis van het goede. Niet de hoorders van de wet (het goede), maar de daders van de wet worden gerechtvaardigd (Romeinen 2: 13). Liefde is de vervulling van de wet, maar niet menselijke liefde. Het vereist de „liefde van GOD in onze harten uitgestort door de Heilige Geest” (Romeinen 5:5).

God openbaarde Zijn wet aan het volk Israël. Een van Gods doelstellingen met dit volk was het door menselijke ervaring te laten bewijzen dat de mens zonder de Geest van God in zich niet rechtvaardig kan zijn.

Laten wij op dit punt een korte samenvatting geven van de geschiedenis van het volk, en van de heidense volken van de wereld.

Aan het volk Israël werd een uiterst belangrijke verklaring en belofte gegeven. Deze staat in Leviticus

26. Ik citeer weer uit mijn boek *De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de Profetieën*, vanaf pagina 110:

De centrale profetie

In deze centrale profetie, bevestigde God opnieuw voor de mensen van Mozes' tijd de belofte van het eerstgeboorterecht—maar met voorwaarden! De stammen van het eerstgeboorterecht Efraïm en Manasse bevonden zich in die tijd bij de andere stammen—ze vormden er één natie mee. Door gehoorzaamheid aan Gods wetten zouden de onmetelijke nationale welvaart en zegeningen van het eerstgeboorterecht niet alleen Efraïm en Manasse ten deel vallen, maar de hele natie zou er in die tijd automatisch in hebben gedeeld.

Let erop dat twee van de Tien Geboden met nadruk worden genoemd. Dit waren de belangrijkste *testgeboden*! Dit waren de test van gehoorzaamheid en van geloof in en trouw aan God. God zei: „Gij zult u geen afgoden maken; een gesneden beeld noch een gewijde steen zult gij u oprichten...om u daarvoor neder te buigen, want *Ik* ben de Here, uw God. MIJN sabbatten zult gij houden...” (Leviticus 26:1-2).

Er was een *voorwaarde*—een zeer groot „indien”—voor het verkrijgen van de feitelijke vervulling *in hun tijd* van deze enorme belofte van het eerstgeboorterecht! God zei: „Indien gij in Mijn inzettingen wandelt en Mijn geboden nauwgezet in acht neemt, dan zal Ik u te rechter tijd uw regens geven, zodat het land zijn opbrengst geeft...” (vs. 3-4). Alle rijkdom komt uit de grond. Zij zouden het gehele jaar door zeer rijke oogsten hebben, de ene vlak na de andere. Vers 6: „En Ik zal VREDE in het land geven...en het zwaard [van oorlog] zal uw land niet teisteren.” Wat een zegen! Welk land kan zich verheugen in onafgebroken vrede, zonder vrees voor een invasie?

Uiteraard heeft ieder land in deze wereld vijanden. Wat zou er gebeuren als vijandelijke landen zouden aanvallen? Vers 7-8: „En gij zult uw vijanden vervolgen, en zij zullen voor uw aangezicht door het zwaard vallen. Vijf van u zullen honderd achtervolgen, en honderd van u zullen tienduizend achtervolgen...”

Aangezien vele naties in deze wereld altijd oorlogszuchtig zijn, zou Israël worden aangevallen. Een natie met militaire superioriteit zou weldra de heersende, machtigste natie op aarde worden—in het bijzonder met rijkdommen en grote schatten uit de grond. Vers 9: „En Ik zal Mij tot u wenden, u vruchtbaar doen zijn en u talrijk maken, en Ik zal mijn verbond met u bevestigen.”

Het grote 'indien'

Maar nu komt het alternatief—*indien* aan de voorwaarden niet wordt voldaan: „...indien gij naar Mij

niet luistert en al deze geboden niet doet...dan zal Ik ook aldus met u doen en met verschrikking u bezoeken: tering en koorts, die de ogen verteren en het leven doen verkwijnen; dan zult gij tevergeefs uw zaad zaaien, want uw vijanden zullen het eten. Ik zal Mijn aangezicht tegen u keren, zodat gij voor uw vijanden geslagen zult worden, en die u haten, zullen over u heersen...” (vs. 14-17). Zij zouden worden veroverd, onderworpen, opnieuw slaven worden, zoals in Egypte voordat God hen bevrijdde.

De zeven profetische tijden

Nu verder in Leviticus 26: „En indien gij desniet-tegenstaande niet naar Mij luistert, dan zal Ik u blijven tuchtigen wegens uw zonden, tot zevenmaal toe” (vs. 18)...

Nu komen wij aan de uitdrukking „dan zal Ik u blijven tuchtigen wegens uw zonden, tot *zevenmaal toe*” in Leviticus 26. Het is duidelijk: zowel door het woordgebruik in de zin als door het feit van de daadwerkelijke vervulling, dat hier sprake is van de DUUR van zeven profetische „tijden” of JAREN. En volgens dit „een-jaar-voor-een-dag” principe wordt dit zeven jaar van 360 dagen—een totaal van 2520 dagen. En als iedere dag een jaar straf is—in dit geval, evenals in dat van Numeri 14:34, een uitstel van een belofde zegen—wordt de straf een intrekking en uitstel van de belofde zegeningen gedurende 2520 jaar! Want dat is precies wat er is gebeurd!

Deze nationale bestraffing, het inhouden van de beloften van het eerstgeboorterecht van nationale welvaart en macht, was uitsluitend van toepassing op het Huis Israël, met aan het hoofd de stammen Efraïm en Manasse.

Hoe deze beloften in werkelijkheid werden vervuld in precies de periode van 1800 tot 1804 vormt een der meest verbazingwekkende vervullingen van bijbelse profetieën in de geschiedenis van de mensheid. Deze vervulling wordt levendig en stap voor stap onthuld in ons gratis boek *De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de Profetieën*.

Dit volk Israël beloofde God te gehoorzamen. Maar zij deden het nooit. Zelfs toen Mozes op de berg Sinaï bij de Eeuwige was om verdere instructies te ontvangen, smolt en vormde het volk een gouden kalf om dat in de plaats van de Eeuwige God te aanbidden. Vanwege hun gemopper, hun gebrek aan geloof en hun ongehoorzaamheid stond God hen gedurende 40 jaar niet toe het Beloofde Land binnen te gaan.

Aan het einde van de 40 jaar stierf Mozes. Onder Jozua werden de Israëlieten over de Jordaan in het Beloofde Land geleid. Tijdens Jozua's leven gehoorzaamden zij God min of meer, maar nooit volledig. Toen Jozua stierf deed iedereen wat in zijn eigen ogen juist scheen. Door ongehoorzaamheid aan God raakten deze mensen steeds in de macht van

omringende koningen. Dan riepen zij de Here aan die vervolgens een leider zond om hen te bevrijden. Steeds opnieuw werd dit proces herhaald.

Israël eist een menselijke koning

Na enkele generaties gaf God hun een profeet om hen te leiden en te regeren, de profeet Samuel. Maar na verloop van tijd verlangde het volk een menselijke koning om hen te regeren, zoals andere landen werden geregeerd. God zei tot Samuel dat zij niet hem, maar God hadden verworpen. Samuel had alleen als Gods dienstknecht geregeerd; in feite was het Gods bestuur geweest.

God gaf hun wat zij wensten: koning Saul, een grote man en een indrukwekkend leider. Saul was echter God ongehoorzaam en de Here verving hem door koning David.

David was niet zonder zonde, maar steeds bekeerde hij zich en keerde zich van iedere zonde af. David werd „een man naar Gods hart”. Hij schreef een uiterst belangrijk bijbelboek, het boek Psalmen. God sloot een onvoorwaardelijk en onverbreekbaar verbond met David, waarbij hem werd verzekerd dat zijn over Israëlieten regerende dynastie voor eeuwig, onafgebroken zou aan blijven. Uiteindelijk zal deze troon, op Gods tijd, door Jezus Christus bij Zijn wederkomst worden overgenomen.

Israël in twee naties gesplitst

Davids zoon Salomo werd (op Christus na) de meest wijze mens die ooit heeft geleefd. Maar hij legde de mensen zware belastingen op. Toen hij stierf werd zijn zoon Rehabeam koning. Het volk zond een delegatie naar Rehabeam met een ultimatum. Als hij de belastingen zou verminderen, zouden zij hem dienen. Zo niet, dan zouden zij hem als koning afwijzen. Op advies van de jongeren onder zijn raadgevers zei Rehabeam tot het volk dat hij het nog zwaardere belastingen zou opleggen.

Daarop keerde het volk zich tegen het koninklijk huis van David. Zij benoemden Jerobeam tot koning. Jerobeam had onder koning Salomo de positie bekleed die wij tegenwoordig premier zouden noemen. Omdat Rehabeam op de troon in Jeruzalem zat, koos het volk Israël een nieuwe hoofdstad op enige afstand ten noorden van Jeruzalem. (Onder een latere koning, Omri, bouwden zij een nieuwe noordelijke hoofdstad te Samaria.)

De stammen Juda en Benjamin besloten trouw aan Rehabeam te blijven. Dit leidde tot een afscheiding van de opstandige stammen van Israël, en zij werden de natie Juda.

Nadat hij de troon had bestegen zette Jerobeam de Levieten uit het priesterambt, omdat hij vreesde dat zij het hart van het volk terug tot Rehabeam zouden keren en hij zijn nieuwe troon zou verliezen. Ook veranderde hij de heilige feesten van de zevende maand naar de achtste maand. Er zijn sterke aanwijzingen dat hij bovendien de sabbat van de zevende dag veranderde naar de zondag, de eerste dag van de week. De sabbat is door God tot een eeuwigdurend verbond gemaakt tussen Hem en Israël, waardoor zij

zich van alle andere volken zouden onderscheiden (Exodus 31:12-17) als Gods natie Israël en waardoor zij er wekelijks aan zouden worden herinnerd dat de Eeuwige hun Schepper was. In zes dagen immers hernieuwde of herschiep God de aarde en de schepping is het bewijs van God.

De verloren tien stammen

Het volk Israël werd dus bekend als de „verloren tien stammen.” Zij hadden het verbondsteken verloren dat hen als Israël identificeerde. Zij hadden de kennis van God hun Schepper verloren. Spoedig verloren zij ook hun Hebreeuwse taal. Gedurende de tijd van 19 koningen en zeven dynastieën bleef het tienstammen koninkrijk Israël zondigen en verwierp het de pleidooien van de profeten die God hun zond. Omstreeks 721 tot 718 v.Chr. werd het Huis Israël door Assyrië belegerd en veroverd. De Israëlieten werden uit hun huizen, boerderijen en dorpen gehaald en als een slavenvolk overgebracht naar Assyrië, naar de zuidelijke oevers van de Kaspische Zee.

Vandaar migreerden zij nog geen honderd jaar later naar het noordwesten en werden bekend als de Verloren Tien Stammen.

De wereld heeft nooit geweten wat er van hen is geworden. De wereld heeft ten onrechte gedacht dat alle Israëlieten Joden waren. In de Bijbel is de term Jood echter uitsluitend van toepassing op de stammen Juda, Benjamin en Levi. De Levieten hadden zich bij het koninkrijk Juda gevoegd, toen zij door Jerobeam werden verdreven.

De 2520 jaar van straf

Vanaf het begin van deze ballingschap (721-718 v.Chr.) ging de natie Israël zijn 2520 jaar durende straf in, zoals in Leviticus 26 is voorspeld. Gedurende deze tijd werden hun de beloften van nationale welvaart, voorspoed en macht die aan Abraham waren gedaan, onthouden. Deze periode duurde tot 1800-1804, toen zij grote internationale en economische macht ontvingen. Dit moest wel, want God had dit aan Abraham onvoorwaardelijk beloofd.

Hoe zij uiteindelijk, vanaf 1800, de nationale macht en rijkdom die God onvoorwaardelijk aan Abraham had beloofd, herwonnen, staat beschreven in het boek *De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de Profetieën*. Ondertussen werden de Joden van het koninkrijk Juda verslagen en omstreeks 585 v.Chr. door koning Nebukadnezar uit hun land verwijderd.

Onder de Joodse gevangenen die naar Babylon werden gevoerd was een briljante jongeman, Daniël, een profeet die het bijbelboek dat op zijn naam staat schreef. God gebruikte de profeet Daniël als tussenpersoon tussen de Here en koning Nebukadnezar.

Deze grote heidense koning organiseerde 's werelds eerste wereldrijk, waarbij hij verscheidene naties onder één regering verenigde. God gebruikte de profeet Daniël om de Babylonische koning bekend te maken dat de Schepper-God over de hele aarde regeert, en dat

Nebukadnezar zijn troon alleen door Gods wil bezit. In wezen gaf God deze heidense koning de gelegenheid onder Gods bewind te komen en de daaruit voortvloeiende zegeningen van God te ontvangen.

De profetie van Daniël hoofdstuk 2 beschrijft een reusachtig beeld, dat het Chaldeeuwse Rijk van Nebukadnezar voorstelde, dat zou worden gevolgd door het Perzische Rijk, en daarna het Grieks-Macedonische Rijk, het Romeinse Rijk, en het gehele stelsel van menselijke regeringen dat zal worden vernietigd en vervangen door het koninkrijk van God onder leiding van Christus als Koning der koningen, regerend over de hele aarde.

De heidense wereldregering

De profetieën van Daniël 7 en van Openbaring 13 en 17 voorspellen hetzelfde.

Hoewel Nebukadnezar het bestaan van God erkende, gehoorzaamde hij nooit. Ondertussen hield God zich afzijdig van de andere volken van de wereld.

Het Perzische Rijk volgde op Nebukadnezars Chaldeeuwse Rijk. Zeventig jaar na de wegvoering van Juda en de verwoesting van Salomo's Tempel inspireerde God koning Cyrus van Perzië tot de gedachte een kolonie verbannen Joden terug naar Jeruzalem te sturen om een tweede Tempel te bouwen. Aan het hoofd van deze kolonie stond Zerubbabel. Ook de profeten Ezra en Nehemia voegden zich bij deze kolonie in Jeruzalem. Zerubbabel bouwde de tweede Tempel, waar Jezus zo'n 500 jaar later naartoe kwam. Vóór de geboorte van Jezus waren de Romeinen aan de macht gekomen. Koning Herodes, die over de Joden regeerde en de Romeinen diende, had, kort voordat Jezus werd geboren, de Tempel verbouwd en vergroot.

Deze kolonie Joden die zo'n 500 jaar vóór Christus naar Jeruzalem was teruggezonden, had zich over het gebied van Judea verspreid. Niemand van het koninkrijk Israël was in deze kolonie teruggekeerd naar Jeruzalem. Deze Israëlieten waren allen naar het westen en noordwesten gemigreerd en waren hun Hebreeuwse taal en zelfs de kennis van hun identiteit kwijtgeraakt. De wereld sprak over hen als de Verloren Tien Stammen. Over hen later meer.

Het was tijdens deze 500 jaar dat God de zogenaamde „kleine” profeten naar de Joden in Judea zond. Het was ook gedurende het laatste deel van deze periode dat Joodse leiders bepaalde punten in de godsdienst, die door Mozes was begonnen veranderden tot het Judaïsme dat onder de Joden in de tijd van Jezus gangbaar was. Het toneel was gereed voor Zijn optreden.

Laten we nu teruggaan naar het tienstammen koninkrijk Israël. Zoals hierboven gezegd waren zij, nog voor de ballingschap van Juda, naar het westen en noordwesten getrokken. De Assyriërs vestigden zich in Midden-Europa, en de Duitsers vormen ongetwijfeld een deel der afstammelingen van de oude Assyriërs.

De zogenaamde Verloren Tien Stammen, het koninkrijk Israël, trokken echter verder naar West-Europa en

Engeland. Wij hebben geen absolute zekerheid over de identiteit van de verschillende stammen in onze tijd, maar waarschijnlijk is Frankrijk, of zijn op zijn minst de noordelijke Fransen, de stam Ruben. Efraïm en Manasse trokken verder naar de Britse eilanden. Zij werden een koloniserend volk en in overeenstemming met de profetieën zouden zij hun eerste kolonie verliezen.

De naam „Israël” aan Jozefs zonen gegeven

De stervende Jacob, die de nieuwe naam Israël had gekregen, droeg de zegen van het eerstgeboorterecht over op de twee zonen van Jozef, Efraïm en Manasse. Hoewel hij blind was en de jongens voor hem dus niet kon zien, *kruiste* Jacob, die nu Israël heette, *zijn handen*, en „strekte zijn rechterhand uit, en legde die op het hoofd van Efraïm, hoewel hij de minste [jongste] was, en zijn linkerhand op het hoofd van Manasse; hij bestierde zijn handen verstandelijk; want Manasse was de eerstgeborene. En hij zegende Jozef en zeide: De God, voor Wiens aangezicht mijn vaders, Abraham en Izaäk, gewandeld hebben, die God, die mij gevoed heeft, van dat ik was, tot op dezen dag; de Engel, die mij verlost heeft van alle kwaad, zegene deze jongeren, en *dat IN HEN mijn naam genoemd worde*, en de naam mijner vaderen, Abraham en Izaäk, en dat zij vermenigvuldigen als vissen in menigte, in het midden des lands!” (Genesis 48: 14-16—SV). Verder uit *De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de Profetieën*:

Laat *wie* uitgroeien tot deze beloofde menigte? *Wiens* afstammelingen zullen dat talrijke zaad worden, dat tot in de miljarden zal lopen? Niet van Juda, de vader van de Joden—let wel—maar van EFRAÏM EN MANASSE! Waarom zijn de ogen en het begrip van de kerkelijke leiders en van de theologen blind voor dit duidelijke feit in de Bijbel?

Merk op dat Israël deze zegen niet schonk aan slechts één, maar aan *beiden*—„zegene deze jongeren” zei hij. Deze zegen ontvingen zij gezamenlijk. „Dat in hen mijn naam genoemd worde” was een onderdeel van deze zegen. Zijn naam was ISRAËL. Daarom zijn het de afstammelingen van deze jongens, niet de afstammelingen van Juda, de Joden, die ISRAËL werden genoemd. Het is overduidelijk dat de naam ISRAËL onuitwisbaar met EFRAÏM EN MANASSE werd verbonden!

Een schokkend feit—maar ondubbelzinnig *bewezen*, voor uw eigen ogen! En bedenk dat deze tekst geen „interpretatie” van een „bijzondere betekenis” of „verborgen symboliek” behoeft om hem te kunnen begrijpen! Dit is de duidelijke en eenvoudige uitspraak dat Jacobs naam, die was veranderd in *Israël*, het *BEZIT* en *eigendom*—het etiket op de volken van Efraïm en Manasse zou worden!

Wie vormen dus, volgens de Bijbel, het ware Israël (qua afkomst en nationaliteit) van vandaag? Efraïm en Manasse!

Efraïm en Manasse ontvingen *samen* het recht op de naam ISRAËL. Het zou de nationale naam van hun afstammelingen worden. En hun afstammelingen waren nooit Joden! Houd dit feit goed in gedachten!

Aldus verwijzen vele van de profetieën over „Israël” of „Jacob” niet naar Joden of naar enige van de naties die worden gevormd door de hedendaagse nakomelingen van de andere stammen van Israël. Let hier goed op! Er zijn maar weinig geestelijken, theologen of bijbelgeleerden van beroep die dit weten. Velen *weigeren* het te weten!

Tezamen zouden de afstammelingen van deze twee knapen, Efraïm en Manasse, uitgroeien tot de beloofde menigte—tot het volk en de menigte volken. Dit zijn de gemeenschappelijke zegeningen die op hen gezamenlijk werden uitgestort. Dit zijn de zegeningen die de jongens samen ontvingen, maar de andere stammen niet!

Jacob kruist de handen

Op dit kritieke punt merkte Jozef echter dat Jacobs rechterhand niet op het hoofd van de eerstgeborene rustte. Hij deed een poging dit te veranderen.

„Zó niet, mijn vader,” zei Jozef, „want deze is de eerstgeborene, leg uw rechterhand op zijn hoofd. Maar zijn vader weigerde het en zeide: Ik weet het, mijn zoon, ik weet het; ook hij [Manasse] zal tot een volk worden en ook hij zal groot worden; nochtans *zal zijn jongere broeder groter zijn dan hij*, en diens nageslacht zal een volheid [of GROEP] van volken worden. En hij zegende hen te dien dage en zeide: Met u zal Israël zegen toewensen door te zeggen: God make u als Efraïm en als Manasse. En hij plaatste Efraïm vóór Manasse” (Genesis 48:18-20). Hier zijn de beloften niet meer collectief, niet meer gemeenschappelijk bezit. Jacob profeteerde nu aangaande de zegeningen van ieder afzonderlijk.

De beloofde zegeningen voor Engeland en de Verenigde Staten

Bedenk dat indien het oude Israël God in het land had gehoorzaamd (in Leviticus 26 worden specifiek het schenden van de sabbat en afgodendienst genoemd), zij al in de dagen van Mozes, Jozua en de tijd van hun wegvoering in omstreeks 721-718 v.Chr., de nationale en materiële zegeningen van de belofte van het geboorterecht van God aan Abraham zouden hebben beërfd. Maar als zij niet gehoorzaamden, zouden deze beloften hun gedurende een periode van 2520 jaar, d.w.z. tot 1800, worden ingehouden. Het wordt nu dus duidelijk dat na de 2520 jaar en beginnend in 1800 de afstammelingen van Jozef,

verdeeld in twee naties die van Efraïm en Manasse afstamen, de rijkste en machtigste naties op aarde zouden worden.

De Verenigde Staten zijn Manasse

Uit de profetische zegeningen die door de stervende Jacob werden doorgegeven blijkt dat Efraïm en Manasse voor een groot deel het eerstgeboorterecht gezamenlijk zouden beërven, dat zij lange tijd bij elkaar zouden blijven en tenslotte zouden scheiden.

In Genesis 48 gaf Jacob het eerstgeboorterecht eerst aan de twee zonen van Jozef gemeenschappelijk en sprak over hen beiden gezamenlijk. Vervolgens sprak hij over hen individueel—Manasse zou de ene GROTE natie worden, Efraïm de GROEP naties. En in zijn profetie voor deze laatste dagen zei Jacob: „Een jonge vruchtboom is Jozef, een jonge vruchtboom aan een bron; zijn takken stijgen boven de muur uit” (Genesis 49:22). Met andere woorden: Jozef—Efraïm en Manasse samen—zou in deze laatste dagen een koloniserend volk zijn; hun koloniën zouden zich vanuit de Britse Eilanden over de aarde verspreiden.

Efraïm en Manasse groeiden gezamenlijk uit tot een menigte, vervolgens gingen zij uit elkaar, in overeenstemming met Jacobs profetische zegening van Genesis 48. Onze volken hebben deze profetie vervuld.

Maar hoe kan de Verenigde Staten Manasse zijn als een groot deel van het volk uit andere naties dan Engeland afkomstig is? Het antwoord is als volgt: Een groot deel van Manasse bleef bij Efraïm tot de afscheiding van Nieuw Engeland. Maar onze voorvaders zouden over vele naties worden verstrooid, als graan door een zeef, maar er zou niets op de aarde vallen en verloren gaan (Amos 9:9). Ons volk kwam inderdaad uit vele naties. Efraïm en een groot deel van Manasse vestigden zich later gezamenlijk in Engeland, maar vele anderen van Manasse, die in andere naties waren verspreid, bleven daar, totdat zij, als immigranten, naar de Verenigde Staten kwamen, NADAT de kolonie Nieuw-Engeland een afzonderlijke natie was geworden. Dit betekent niet dat alle buitenlanders die naar dit land zijn geïmmigreerd van de stam van Manasse zijn, maar velen ongetwijfeld wel. Het oude Israël heeft echter altijd heidenen opgenomen; zij werden Israëlieten door in Israël's land te wonen. Zo is de Verenigde Staten bekend geworden als de „smeltkroes” van de wereld. In plaats van de afstamming van Manasse te weerleggen, bevestigt dit feit het juist. Het bewijs dat de Verenigde Staten Manasse is, is overweldigend. Manasse zou zich van Efraïm afscheiden en de grootste, rijkste zelfstandige natie uit de geschiedenis worden. Alleen de Verenigde Staten heeft deze profetie vervuld. Manasse was in feite een *dertiende* stam. Er waren oorspronkelijk twaalf stammen. Jozef was een van deze twaalf. Maar toen Jozef zich in twee stammen verdeelde en Manasse zich als een onafhankelijke natie afscheidde, werd Manasse een *dertiende* stam.

Zou het slechts toeval zijn dat Manasse als natie begon met *dertien* koloniën? Maar hoe is het nu met de

andere stammen van de zogenaamde „Verloren Tien Stammen”? Hoewel het eerstgeboorterecht aan Jozef behoorde en de zegeningen ervan de naties van het Britse Gemenebest en de Verenigde Staten van Amerika zijn ten deel gevallen, waren de andere acht stammen van Israël eveneens Gods volk. Ook zij zijn in grote mate met materiële welvaart gezegend, maar niet met het overwicht dat tot het eerstgeboorterecht behoort.

Het ontbreekt ons aan ruimte voor een gedetailleerde uiteenzetting van de specifieke identiteit van al deze andere stammen in de naties van onze twintigste eeuw. Het volstaat te zeggen dat er overvloedig bewijsmateriaal is dat deze andere acht stammen zich hebben voortgezet in naties van Noordwest-Europa als Nederland, België, Denemarken, Noord-Frankrijk, Luxemburg, Zwitserland, Zweden en Noorwegen. Het volk van IJsland is eveneens van de Viking stam. De politieke grenzen van Europa, zoals die vandaag bestaan, geven niet noodzakelijkerwijze de scheidslijnen aan tussen de nakomelingen van deze oorspronkelijke stammen van Israël.

Profetie voor de huidige Verenigde Staten en Engeland

Zoals God op ons materiële zegeningen heeft uitgestort als *nooit tevoren* op andere volken, zo zal Hij nu, om ons te corrigeren, zodat wij van dergelijke zegeningen kunnen genieten, op onze volken zo'n grote nationale ramp brengen als *nooit tevoren* enig land heeft getroffen! Vele profetieën geven hiervan een beschrijving!

Een belangrijk bewijs van de identiteit van het hedendaagse Israël is ook te vinden in de fantastische, gedetailleerde en *uiterst specifieke* profetie van Micha 5:6-14. Hier wordt in het bijzonder gesproken over het „overblijfsel” van Israël—het Israël van *vandaag*—waar het zich ook moge bevinden. Deze profetie beschrijft de *rijkdom*, de weldadige heerschappij te midden van de volken, en vervolgens in details de komende *ondergang* van de volken van Amerika en het Britse Gemenebest! „En het *overblijfsel van Jacob* [niet de Joden] zal te midden van vele volkeren zijn als dauw van de Here, als regenstromen op het groene kruid, dat niet wacht op de mens, noch mensenkinderen verbeidt” (vs. 6). Zoals bekend zijn dauw en regen *absoluut noodzakelijk* voor productiviteit in de landbouw, en ze zijn symbolisch voor de nationale ZEGEN en RIJKDOM die van God komen.

En verder: „En het *overblijfsel* van Jacob zal zijn onder de natiën, te midden van vele volkeren als een leeuw onder de dieren des wouds, als een jonge leeuw onder de schaapskudden, die, wanneer hij er binnendringt, neerslaat en verscheurt, zonder dat iemand redt” (vs. 7).

Ook deze symboliek beschrijft de *laatste generatie* van Israël als GROOTMACHT als een leeuw onder de andere volken van de aarde.

„Uw hand zal verheven zijn boven uw tegenstanders, en al uw vijanden zullen worden uitgeroeid” (vs. 8). Zij WERDEN uitgeroeid vanaf het begin, in omstreeks 1803,

van Gods zegen met het eerstgeboorterecht voor Amerika en Groot-Brittannië, tijdens de Eerste en Tweede Wereldoorlog, tot aan het keerpunt van de Koreaanse oorlog aan het eind van 1950.

Sindsdien worden deze zegeningen beslist weer *weggenomen* en noch Amerika noch Groot-Brittannië heeft in enig groter conflict aan het langste eind getrokken!

Deze profetie laat dus zien dat wij *in dezelfde tijd* dat wij Gods zegeningen ontvingen, een enorme ZEGEN waren voor de andere volken van de aarde, want het waren onze volken die keer op keer de andere landen van de wereld hebben gered d.m.v. het Marshallplan, het 'Point Four'-programma, de 'Alliance for Progress', de honderden miljoenen tonnen tarwe voor hongerlijdende volken.

Na de Eerste Wereldoorlog werden door het Hoover-programma enorme voedselvoorraden opgeslagen. Miljoenen mensen in *andere* landen werden erdoor van de hongerdood gered!

In de oudheid sloeg Jozef tarwe en ander voedsel op en stelde het aan anderen ter beschikking. Het HUIDIGE Jozef deed dit eveneens. *Maar* wij zijn koppig en opstandig tegen God en Zijn wet, terwijl onze voorvader Jozef God met zijn hele hart diende en gehoorzaamde.

Het waren *onze volken* die als een „leeuw” onder de andere naties van de aarde waren—in twee grote wereldoorlogen hebben zij de wereldvrede en stabiliteit voor al het menselijk leven op deze planeet *gered*!

Plotselinge verwoesting

Maar in deze uitvoerige profetie zegt God: „TE DIEN DAGE zal het geschieden, luidt het woord des Heren, dat Ik uw paarden [tanks, schepen, raketten] uit uw midden zal uitroeien en dat Ik uw strijdwagens zal vernietigen. Ik zal *de steden van uw land uitroeien* [door waterstofbommen?] en al uw vestingen afbreken” (vs. 9-10). (Let op: alle vestingen.)

God zegt dat Hij dit zal doen! GOD bepaalt de afloop van oorlogen (Psalmen 33:10-19).

Hoe duidelijk kan het zijn? Hier identificeert God de belangrijke volken van de aarde die het meest welvarend en weldadig zijn, en het MACTIGST—en toch, *precies in de tijd* dat hun macht haar hoogtepunt bereikt, „breekt” Hij plotseling hun trots daarop (zie Leviticus 26:19), vernietigt Hij hun oorlogstuig en verwoest hun steden! Waarom?

Omdat, zoals de profeet verder verklaart, wij teveel „magie” en teveel „waarzeggers” (astrologie) in ons land hebben: valse dienaren, die weigeren om met gezag de geboden en wegen van de levende God bekend te maken! In Amerika drukken wij „In God We Trust” (Op God is Ons Vertrouwen) op ons geld. Wij vertrouwen echter op bondgenoten en op onze eigen menselijke vindingrijkheid, niet op God.

God bestelen

God heeft een financiële wet voor onze volken. Hij zegt dat 10 procent van het inkomen van ieder van ons aan God toebehoort, voor Zijn doeleinden en Zijn Werk.

Maleachi 3:8-10: „Mag een mens God beroven? Toch berooft gij Mij. En dan zegt gij: Waarin beroven wij U? In de tienden en de heffing. Met een vloek zijt gij vervloekt, [want] Mij berooft gij, gij volk in zijn geheel. Breng de gehele tiende naar de voorraadkamer, opdat er spijs zij in mijn huis; beproeft Mij toch daarmee, zegt de Here der heerscharen, of Ik dan niet voor u de vensters van de hemel zal openen en zegen in overvloed over u uitgieten [zodat er geen *schuren* genoeg wezen zullen—SV]”.

Na het jaar 1800 hadden wij grote voorspoed wegens Abrahams gehoorzaamheid en Gods onverbreekelijke beloften aan hem. Maar nu wij deze individuele en nationale welvaart hebben ontvangen, zondigen wij door van God te stelen. Dit heeft onze naties onder een vloek gebracht. Wij hebben onze laatste oorlog gewonnen. Er liggen nu niets dan problemen voor ons totdat wij ons bekeren.

Gods tiende is heilig voor Hem (Leviticus 27:30). Gods sabbat, de zevende dag van iedere week, is heilig voor Hem. Wij hebben echter geen onderscheid gemaakt tussen het heilige en het onheilige (Ezechiël 22:26).

Zonde openlijk accepteren

Wij begaan individuele en nationale zonden en accepteren zulke zonden openlijk.

In het vroege voorjaar van 1927, toen ik met mijn eerste bijbelstudies bezig was, die tot mijn bekering leidden, bezochten mijn vrouw en ik verschillende kerken. Ik zocht naar de waarheid. Op een zondagmorgen woonden we een kerkdienst bij in de belangrijkste Baptistenkerk in het centrum van Portland, Oregon. Ze kondigden de uitslag aan van een wedstrijd waarbij een heel mooie, nieuwe Bijbel was uitgelooft voor de winnaar. De wedstrijdvraag luidde: „Wat is de meest voorkomende zonde?” Het winnende antwoord was „Ondankbaarheid.”

Nu is dat zeer zeker een veelvuldig voorkomende zonde. Een andere veel voorkomende zonde, en een van de oudste is: verkeerd gebruik van seks. Inderdaad wordt prostitutie vaak aangeduid als „het oudste beroep ter wereld.”

Satan heeft zich op deze zonde geworpen en hem veel algemener gemaakt dan men zich over het algemeen realiseert. Satan zelf heeft geen seks. Hij is vol wrok over het feit dat God mensen seks heeft gegeven. Daarom zorgt Satan ervoor dat de mensheid seksuele zonden tot een van de meest universele en destructieve zonden maakt.

Gedurende de meeste tijd van het zogenaamde „kerktijdperk” in de Rooms Katholieke leer en in Engeland en de Verenigde Staten sinds het Victoriaanse tijdperk, was seks een echt verboden onderwerp van gesprek en werd zelden genoemd. Satan zorgde ervoor dat seks als iets „schandelijks” beschouwd werd en zo slecht dat er niet over gesproken werd. Omstreeks de eeuwwisseling veranderde Sigmund Freud, de grondlegger van de psychoanalyse, dat alles. Tot aan de Eerste Wereldoorlog was het in de Verenigde Staten illegaal om een boek dat kennis over seks bevatte, te publiceren, te kopen of zelfs maar te lenen. Na de Eerste Wereldoorlog tuimelden de legale belemmeringen

voor het geven van inlichtingen over seks omver. Een lawine van boeken, pamfletten en krant artikelen stortten zich over het publiek uit. Toch ontbrak in dit alles de allernodigste dimensie van kennis.

De ontbrekende dimensie in seks

Het boek van de auteur, *The Missing Dimension in Sex*, wordt op verzoek gratis aangeboden.

Het geeft deze missende kennisdimensie.

Beginnend in het midden van de twintigste eeuw, veranderde de slogan „de nieuwe moraal” de houding van het publiek totaal. Vandaag wordt sexualiteit openlijk in de publieke media besproken, speciaal voor de televisie, die vrij geslachtsverkeer voor het publiek acceptabel maakt. Vandaag kun je de vraag stellen of er nog wel twee procent van de jonge bruiden als maagd het huwelijk ingaat. Voor velen in de maatschappij is het huwelijk uit de tijd. In sommige gebieden zijn er evenveel echtscheidingen als huwelijken. Het gezinsleven wordt afgebroken, hoewel het gezin een basis bouwsteen van elke hechte samenleving is.

Steeds meer zijn kinderen niet gewenst. Abortus wordt snel publiekelijk aanvaardbaar.

God schiep seks niet alleen om de mensheid in stand te houden, maar ook om verrukkelijk, vreugdevol en aangenaam geluk in zuivere en gezonde liefde tussen man en vrouw te schenken en als middel om een gelukkig getrouwd paar stevig samen te binden. Maar bij de moderne opvattingen bewijst het koord, dat verondersteld wordt man en vrouw stevig samen te binden, een koord te zijn dat het huwelijk in tweeën snijdt.

Het wordt tijd dat u de waarheid over de ontbrekende schakel in seks te weten komt. Het wordt openhartig, onbeschroomd, rationeel en zowel geestelijk als fysiek in ons bovengenoemd boek uiteengezet.

God veroordeelt homosexualiteit. Hij roeide de hele bevolking van Sodom en Gomorra vanwege deze zonde uit. Homoseksualiteit wordt in Romeinen 1 veroordeeld, waar gezegd wordt dat zo iemand het Koninkrijk van God niet kan binnengaan. Dan proberen wij de lelijke, verwijtende naam *homoseksueel* te veranderen, en noemen de bedrivers „gays”.

De publieke media en het publiek in het algemeen zijn bezig deze perversheid acceptabel te maken door te spreken over „seksuele voorkeur.” We zijn bezig een natie van dronkaards te worden en duizenden worden op onze wegen gedood door dronken bestuurders. Toch wordt het overmatig drinken van alcohol aangemoedigd door de miljoenen dollars kostende advertenties op TV-spots.

Door te zondigen bezorgen we onszelf ziekten als alcoholisme, AIDS, herpes en andere geslachtsziekten, en proberen dan de straf op die zonden te voorkomen door medische en wetenschappelijke studies en door geneesmiddelen te produceren die bewerkstelligen dat de zonden kunnen doorgaan.

Laten we nu verder gaan met de profetie in Micha 5. God zal ons dus straffen en *vernietigen—tenzij wij ons*

bekeren—vlak voor en als inleiding op de totale verwoesting die „over de [heidense] volkeren” (vs. 14) zal komen, en die zal plaatsvinden aan het EINDE van dit tijdperk en bij de terugkeer van Jezus Christus als de Koning der koningen!

Er bestaat geen ander volk dat zelfs maar bij benadering deze grote profetie vervult! Daarentegen vervullen de volken van Amerika en het Britse Gemenebest haar nauwkeurig!

Naarmate onze „trotse macht” steeds verder wordt GEBROKEN, naarmate de Britten hun buitenlandse zeepoorten en bezittingen rond de aarde verliezen, als Amerika met een handtekening het Panamakanaal, de controle over deze vitale zeepoort, weggeeft, naarmate de goudvoorraad wegebt, het weer in toenemende mate van slag raakt, vertegenwoordigt alleen al deze ene profetie een reusachtig BEWIJS van waar het hedendaagse „overblijfsel” van de volken van Israël zich vandaag bevindt!

Straf over alle landen!

Het zal nu worden duidelijk gemaakt, aan de hand van Gods eigen waarschuwend profetieën, dat deze grootste, *allerhevigste*, corrigerende bestraffing zal neerkomen op Groot-Brittannië en Amerika, met inbegrip van de Britse volken in de Gemenebestlanden. En het zal hen *het eerst treffen!*

Maar zij zijn niet de enige naties die corrigerende rampen zullen ondergaan. God is ook de Schepper van alle andere volken! God is ook bezorgd over de volken en rassen die wij „heidens” noemen. Dat zijn ook mensen. Ook zij zijn naar Gods gelijkenis gemaakt, met het potentieel te worden gevormd naar het geestelijke BEELD van Gods karakter! God zond de apostel Paulus naar de heidense volken!

De hele mensheid is opstandig tegen God en Zijn wetten geweest en heeft die verworpen en zich ervan afgekeerd! Er kan pas vrede op aarde zijn als alle volken zich tot God en Zijn wegen hebben gekeerd en door Zijn soevereine regering worden geleid!

De hele mensheid zit op ditzelfde ogenblik gevangen in de maalstroom van de snel verergerende crisis die het teken is van de totale verwoesting van deze door de mens gebouwde en door Satan geïnspireerde beschaving.

Bij monde van Jeremia zegt God: „Krijgsrumoer verbreedt zich tot aan het einde der aarde, want de Here heeft een rechtsgeding met de volken, *Hij houdt gericht over al wat leeft.*” Hoe? Op dit moment draagt het radio- en TV-programma *The World Tomorrow* zijn *vreedzame pleidooi* uit over de hele wereld, maar de wereld, met uitzondering van verspreide enkelingen, slaat op *dit type „pleidooi”* geen acht. De volgende woorden geven aan HOE God vervolgens zal pleiten: „...de goddelozen geeft Hij over aan het zwaard, luidt het woord des Heren... Zie, RAMPSPOED gaat van volk tot volk, een zware storm steekt op van de uithoeken der aarde” (Jeremia 25:31-32).

God zal een Verenigd Europa gebruiken om Groot-Brittannië en Amerika te straffen. Vervolgens zal Hij de communistische massa's gebruiken om het Romeinse Europa van de kaart te vegen.

Wij gaan nu een tijd van grote wereldproblemen binnen—een tijd van totale WERELDWIJDE chaos! Er is reeds oorlog, strijd, geweld in Azië, Afrika, Zuid-Amerika, Midden-Amerika, Ierland, het Midden-Oosten, evenals in Europa en Noord-Amerika. De bevolkingsexplosie is een wereldomvattende bedreiging van het menselijk bestaan. Misdaad, geweld, ziekte, epidemieën, ongelijkheid, armoede, vuil, stank, degeneratie, lijden, deze dingen teisteren ALLE landen!

Maar zoals Israël het eerst behoud krijgt, zo krijgt het ook de corrigerende bestraffing het eerst!

Onze grote verdrukking

Let op Jeremia's profetie:

„Want zo zegt de Here: Angstgeschrei horen wij, schrik en geen heil. Vraagt toch. ziet. of een man baart: waarom zie Ik iedere man met zijn handen aan zijn heupen als een barende en heeft elk gelaat een lijkkleur gekregen? Wee, want groot is die dag, zonder weerga; een tijd van BENUAUWDEID is het voor Jacob...” (Jeremia 30:5-7).

Herinner u dat Jacob, toen hij het eerstgeboorterecht aan de twee zonen van Jozef, Efraïm en Manasse, doorgaf (Genesis 48:16), zei: „Dat in hen MIJN NAAM genoemd worde” (SV)—in Efraïm en Manasse—de Britten en Amerikanen van onze tijd. Hieruit blijkt OP WIE deze verschrikkelijke nationale rampen zullen neerkomen: op de Britten en de Amerikanen!

Maar wanneer zal dat gebeuren? Denk niet dat dit iets is, dat slaat op wat er met het oude Israël gebeurde. Lees door om te zien WANNEER deze profetie vervuld zal worden!

Verder nu in Jeremia 30:7: „...een tijd van benauwdheid is het voor JAKOB; maar daaruit zal hij gered worden.” (Nadat hij *IN* die benauwdheid zijn les heeft geleerd!) Verder: „Op die dag zal het gebeuren, luidt het woord van de Here der heerscharen, dat Ik het JUK [het juk van slavernij] van hun hals zal verbreken en hun banden zal verscheuren; vreemden zullen hen niet meer knechten, maar zij zullen de Here, hun God, dienen en David, hun koning, die Ik hun verwekken zal.” (David, ten tijde van de OPSTANDING, het tijdstip van Christus' KOMST!)

De tijd voor deze profetie is dus vlak voor Christus' KOMST, als Hij komt om onze volken *te bevrijden*, net zoals Mozes het oude Israël bevrijdde uit de Egyptische slavernij.

Jezus voorspelde het!

Andere profetieën spreken ook over deze zelfde tijd van nationale rampen die groter zijn dan ooit. De centrale profetie van het Nieuwe Testament is die van Jezus op de Olijfberg opgetekend in Mattheüs 24, Marcus 13 en Lucas 21.

De apostelen hadden Jezus persoonlijk gevraagd WANNEER Zijn wederkomst zou plaatsvinden en wanneer het EINDE van deze wereld en het begin van de gelukkige wereld van morgen zouden zijn. Jezus zei dat het TEKEN waardoor wij kunnen weten wanneer dit zeer NABIJ is, zou

zijn dat Zijn oorspronkelijke evangelie van het Koninkrijk van God in de hele wereld zou worden gepredikt als een getuigenis voor alle naties (Mattheüs 24:14). Maar wat zou er nog meer gebeuren—vlak voor Zijn komst?

Jezus vervolgde: „Want er zal dan een GROTE VERDRUKKING zijn, zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal. En indien die dagen niet ingekort werden, zou geen vlees behouden worden; doch ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen worden ingekort” (Mattheüs 24:21-22).

Dit is een beschrijving van de tijd van de grootste MOEILIKHEDEN—RAMPSPOED—uit de hele geschiedenis en die er in de toekomst ooit zal zijn. Jeremia beschreef haar als „Jacobs benauwdheid”, een tijd „zonder weerga.”

Daniël beschreef dezelfde tijd van de meest ernstige moeilijkheden van de geschiedenis. Sprekend over een tijd die nu in de nabije toekomst ligt voorspelde

Daniël: „Te dien tijde zal Michael opstaan, de grote vorst [aartsengel], die de zonen van uw volk terzijde staat; en er zal een tijd van grote BENAUWDHEID zijn, zoals er niet geweest is sinds er volken bestaan, tot op die tijd toe” (Daniël 12:1).

Dezelfde *zeer zware bestraffing* komt over Groot-Brittannië en Amerika. En WANNEER? Lees verder in hetzelfde vers: „Maar in die tijd zal Uw volk ontkomen [uit deze verdrukkende slavernij]: al wie in het boek geschreven wordt bevonden. Velen van hen die slapen [dood zijn] in het stof der aarde, zullen ontwaken [een OPSTANDING]...tot eeuwig leven...” (vs. 1-2).

De tijd is vlak voor de OPSTANDING van de rechtvaardigen, bij Christus' komst. Christus' wederkomst zal een einde maken aan de beschaving van deze wereld, en zal een begin maken aan de prachtige, vredige, gelukkige wereld van morgen.

